

Akce č. 13

B R E G E N Z

středa 19. srpna - neděle 23. srpna 1998

Ahoj lidi,

určitě již všichni (hlavně ti, kteří se budou účastnit) očekáváte podrobnější informace k nadcházející několikadenní a první zahraniční akci **BBCC** - v pořadí již **13. akci** s názvem **BREGENZ**. Takže koho to zajímá, zde je pozvánka:

Termín konání:

středa **19. 8.** - neděle **23. 8.** 1998 (což znamená, že spolu strávíme 5 dní a 4 noci)

Místo konání:

Rakousko - městečko **Bregenz** na okraji Bodamského jezera

Sraz:

ve středu **19. 8.** v **10,30 hodin** u **benzínové pumpy AGIP na dálnici** těsně před **Rozvadovem** - je označena cedulí ve smyslu „*Poslední možnost tankování na území ČR*“ nebo tak nějak

Cesta:

po dálnici na Rozvadov trefíte všichni, dále pojedeme (dle doporučení Toniho) směrem na Amberg, Nürnberg, Ulm, Lindau až do Bregenzu.

Pokud se někdo ztratí bude na nás Toni čekat na hranicích Německo/Rakousko.

Ubytování:

kemp v Bregenzu - romanticky ve vlastních stanech

Program (předběžný):

předpokládám, že jste již všichni předběžný program zpracovaný Tonim obdrželi, ale pro jistotu stručný nástin:

- středa 19. 8. - přeprava Praha - Bregenz
  - večerní projížďka Bregenzem
  - ubytování, koupání v jezeře, relaxace, večer oheň s pečením buřtů
- čtvrtek 20. 8. - lehký výlet na kolech po okolí Bodamského jezera (cca 80 km) - proloženo cestou lodí přes jezero, koupání v jezeře
- pátek 21. 8. - náročnější výlet na kolech (cca 50 km) s převýšením cca 600 výškových metrů (neděste se, už jsme udělali větší převýšení), koupání v jezeře
- sobota 22. 8. - pěší túra na horu Hohes Rad v pohoří Silvretta - pro netrérované namáhavější výstup, koupání v jezeře
- neděle 23. 8. - lehčí pěší túra spojená s výjezdem lanovkou na horu Pfänder nad Bregenzem, koupání, balení, odjezd do Prahy

Program bude samozřejmě možno upravit s ohledem na počasí, míru unavených svalů, ...

Finance:

zřejmě je každému jasné, že s českou korunou neuspěje, takže nejlépe je mít rakouské šilinky - a bylo by dobré počítat alespoň s finančním obnosem na tyto výdaje:

- ubytování v kempu (ceny za jednu noc):
- 60,00 ATS/auto
  - 60,00 ATS/stan
  - 60,00 + 17,00 ATS/osoba (17,00 je poplatek městu Bregenz)
  - 30,00 ATS/dítě (6 - 15 let)
- předpokládané výdaje při výletech:
- 110,00 ATS - loď přes jezero
  - 100,00 ATS/auto - mýtné na silnici do pohoří Silvretta
  - 70,00 ATS - lanovka na horu Pfänder
- další ceny, které by vás mohly zajímat:
- 30,00 ATS - pivo, limo
  - 25,00 ATS - káva
  - 100,00 ATS - levný oběd/večeře

BBCC

25,00 ATS - hamburger u McDonald's

10,00 ATS - 1 kopeček zmrzliny

Stravování:

co budete jíst, záleží pouze na každém z vás. V kempu je k dispozici jenom kiosky (polévka cca 30,00 ATS, řízek 90,00 ATS, špagety 60,00 ATS, opečená klobása cca 40,00 ATS) a možnost udělat si otevřený oheň (ovšem dříví nebo dřevěné uhlí si musíte přivést, to v blízkém okolí nenaleznete) - není zde kuchyňka. Je tedy pouze na vaší fantazii co, na čem a v čem si uvaříte (pokud si uvaříte). Pouze první večer je plánováno společné opékání čehokoli na ohni (nebojte se, na tuto akci přivezeme dřevěné uhlí) - takže, kdo chce opékat, ať se na to připraví a zásobí se něčím, co lze pro tento případ použít (buřty, brambory, maso, ...). Pro společné účely konzumace tentokrát nebude zakoupeno NIC (kromě již zmíněného uhlí, ale to málo komu chutná) !!!

Co nesmíte zapomenout:

- **pas**
- **cestovní a zdravotní pojištění** (záleží samozřejmě pouze na vás, zda si ho zařídíte nebo ne, ale případné ošetření v Rakousku je velmi nákladné)
- **finance**
- stan + věci **na přenocování**
- něco **proti komárům**, protože i v Rakousku se tento obtížný hmyz vyskytuje
- kolo + věci **na cyklistiku**
- pevné boty (nejlépe pohorky) + lehčí i teplejší oblečení **na turistiku** (samozřejmě nepromokavou větrovku)
- plavky + věci **na koupání**
- dle potřeby **jídlo** a zařízení na kterém si ho případně můžete připravit
- **budík nebo kohouta**, protože budeme vstávat dříve než na HojVodě - výlety jsou zatím plánovány tak, abychom vyjeli cca v 8,00 (a rozsvičku raději vynecháme, abychom se ráno příliš nezdržovali)

Počasí:

na středu máme hned několik předpovědí:

dle Německa - budou přeháňky, t = 19 - 24°C

dle Rakouska - bude chladno a bude pršet

dle Švýcarska - bude sucho a slunečno

Tak si vyberte, ale lyže a brusle určitě můžete nechat doma.

Spojení na Toniho:

Toni Stepanek - A-6900 Bregenz, Wellenau 3

tel. domů: mimo Rakousko nutno volat - 0043 5574 48849

v Rakousku lze volat - 05574 48849

mobil: 0603 254 880

To je zatím vše - doufám, že se ještě stále těšíte a že se se všemi ve středu uvidím u benzínky AGIP. Pokud budete mít ještě nějaké všetečné dotazy ohledně čehokoli (co vím zodpovím, co ne, to si vymyslím) kontaktujte mě na uvedená spojení (nebo se od pondělí obraťte na Honzu).

Takže za pár dní AHOJ !!!

Vrstevnice

V Praze, 25. 8. 1998

Ahoj lidi,

BBCC

jak všichni dobře víte, absolvovali jsme ve dnech **19. - 23. 8. 1998** první vícedenní zahraniční

akci s BBCC - v pořadí již **13. akci** s názvem **BREGENZ**. A musím říct, že to byla NÁDHERA. Ale protože by vám zřejmě toto jedno slovo jako popis všech událostí nestačilo, pokusím se vám (společně s Tonim) těch 5 dní strávených za hranicemi Česka přiblížit:

Středa 19. 8.

Kdo četl pozvánku ví, že sraz byl původně stanoven na 10,30 u pumpy AGIP - poslední tankování v ČR. Ale Honza míní a Pospíšilové mění - takže na poslední chvíli (v pondělí večer) jsme se domluvili sraz u AGIPu posunout na 8,00 ráno (tím se zredukoval návrh Pospíšilů vyjet z Prahy již cca v 5,00, s čímž ovšem ostatní spáči nesouhlasili). No a nakonec jsme se sjeli takto:

7,50 - Honza + Vrstevnice + Talbot

V klidu natankovali a u blízkého McDonald's začali snídat.

8,15 - na obzoru se objevilo auto s kolama a zakrátko naše řady posílili Dorka + Vašek + červená Felicie.

V klidu natankovali a u McDonald's začali snídat.

8,25 - konečně přijel zbytek

4x Pospíšilovi + červený Peugeot (ač s lepším vozem, na střeše stále POUZE se dvěma lyžinama na 4 kola)

4x Kalivodovi + modrý Opel

2x Krejčíci + Mirek Šnábl + Klárka Adamová + stříbrná Honda

V klidu natankovali a ačkoli měli 25 minut zpoždění, začali u McDonald's snídat.

... a tankovalo se, kafovalo se, hranolkovalo se, hamburgrovalo se, kecalo se a nejelo se ...

9,00 - konečně jsme opustili McDonald's a zamířili jsme k hranicím.

9,06 - 9,15 - Rozvadov. Všichni projeli bez problémů, Krejčík vyměnil českou korunu za cizí měnu a rozjeli jsme se k Bregenzu.

9,23 - od této chvíle se nás přestalo týkat Irenino slavné heslo „*bez mobilu do přírody nelezu*“, protože sítě EuroTel i Paegas skončily svůj dosah. Jen Kalivodi a Pospíšilovi si pískali, protože měli zapojený roaming.

9,23 - 14,40 - tento čas jsme strávili na dálnici Rozvadov - Amberg - Nürnberg - Ulm - Memmingen - Lindau - Bregenz. Vzhledem k tomu, že cesta proběhla bez problémů a v Lindau německo-rakouské hranice už celníci ani nemají, nebudu vás zatěžovat podrobnostmi (pokud ovšem pomínu skutečnost, že Kalivodi, ač jsme jeli v koloně, v Lindau zabloudili a Dorka tam málem zapomněla Vaška). A pokud někoho zajímá časový a kilometrový průběh, necht' si prostuduje přílohu č. 1 (tam se dočte, jak dlouho a kolikrát jsme čůrali).

14,40 - konečně jsme byli v Bregenzu, což je rakouské městečko (nebo spíše hlavní město rakouského spolkového státu Vorarlbersko), které patří k jedněm z nejkrásnějších míst na Bodamském jezeře a jehož historie sahá až do dob Keltů a starobylé římské říše. Nebudu vás nyní unavovat historií a zajímavostmi této perly východní části Bodamského jezera, ale kdo chce vědět více o Bregenzi, Vorarlbersku nebo o Bodamském jezeře, ať nahlédne do přílohy č. 2, 3 a 4.

15,00 - v Bregenzu jsme zaparkovali u nádraží, což jsme vyhodnotili jako nejlepší orientační bod, a zde si nás také vyzvedl Toni a zavezl nás do Seecamping, který se pro většinu z nás stal na dalších pár dní domovem.

BBCC

*... Seecamping se pro většinu z nás stal v Bregenzu domovem ...
(Johanka a Klárka)*

17,00 - konečně se sešli všichni účastníci této akce, takže pro dalších 5 dní jsme byli v této sestavě:

- **Toni + Radka + Radek + Petr Š.** (= Štěpánek a je to Toniho synovec) + 2x auto
- **Honza Brčák** + 1 auto
- **Vrstevnice**
- **Dorka Maturová** + 1 stan pro 2 osoby + 1 auto
- **Vašek Keller** + 1 nepostavený stan
- **Pospíšilovi (Lojza PP + Irena + Petr PP + Eva)** + 1 stan svou velikostí evidentně pro 4 osoby + 1 auto
- **Kalivodi (Karel + Gábina + Kája + Tomáš)** + 1 stan svou velikostí poloviční než Pospíšilovic, ale přesto údajně rovněž pro 4 osoby + 1 auto
- **Krejčáci (Jirka sr. + Johanka)** + 1 stan rovněž menší a rovněž údajně pro 4 osoby + 1 auto
- **Klárka Adamová** (= Johančina spolužačka)
- **Mirek Šnábl**

... takže je nás 20 lidí + 5 stanů + 7 aut + žádná kytara + žádný pes ...

17,00 - 20,00 - nejprve jsme se posilnili Karlovými utopenci (mimochodem taťka je v tomto směru skvělý kuchař a utopenci byl mimořádně vyvedený nápad) a pak jsme se vykoupali v jezeře, které je neuvěřitelně čisté - ještě ve dvou metrech je téměř bez problémů vidět až na dno. Oschlí jsme v podvečerním slunci na vyhřátých kamenech a oblázcích a vyjeli jsme na projížďku kolem jezera, kolem říčky Bregenzer Ach, která nás místy uchvacovala nádhernými peřejemi i jinými přírodními zajímavostmi, přejeli jsme historický, po celé délce zastřešený dřevěný most, nedaleko jsme si udělali krátkou pauzu u jezírek na trávníku, který svým sestřihem připomínal golfové hřiště a Honza při kouření své denní, pro něj nezbytné, nikotinové dávky, pohodlně sedíc nohu přes nohu, nechávajíc se ožírat drobným bodavým hmyzem a poslouchajíc káchání místních kachen, prohlásil ono proslulé „ŽIVOT, TO JE NUDA“. A tento výrok jsme během našeho pobytu v Bregenzu od něj slyšeli ještě několikrát a s radostí jsme mu dávali za pravdu.

...Johanka a Klárka ...

Poté jsme vyrazili k Novému Rýnu, vytvořenému kvůli velkým záplavám, které vznikaly každoročně v létě při tání sněhu v horách, a který je ohraničen vysokými zatravněnými záplavovými hrázemi, z nichž se některé dnes používají jako cyklistické stezky (překvapivě v těchto záplavových zónách nestojí žádné obytné domy, jako je tomu u nás, ale na druhou stranu se pak nikdo nediví, že mu střechu nad hlavou strhla velká voda). Když jsme se dostatečně, z různých míst mostu, pokochali

vodním živlem, vrátili jsme se do Bregenzu a opět jsem jeli kolem říčky Bregenzer Achu - nyní jsme ale jeli kolem místa, kde uprostřed řečiště ční z vody velká plochá skála - zkrátka Eldorado zdejších odvážných plavců, kteří se baví skákáním do různých tůňek vymletých pod skalou (bohužel až po dopadu do vody mnohdy zjistí, jaká je tam vlastně hloubka). A pokračovali jsme dále do Kennelbachu, kde se nad nám vypínaly asi 400 metrů vysoké červené skály, **projeli jsme bývalým železničním tunelem úzkokolejky**, který pamatuje ještě císaře pána a jeho rodinu (ten si všichni okamžitě zamilovali), shlédli jsme pozůstatky starobylých římských staveb z počátku našeho letopočtu a vše jsme zakončili opět u Bodamského jezera, které bylo v zapadajícím slunci překrásné - jezero působilo dojmem velké mořské hladiny, protože na západě nebyla vidět země - jen samá voda, do které slunce pomalu klesalo a hladinu jezera i nebe nad ním zbarvovalo do různých odstínů červené, žluté a neidentifikovatelné.

*... projeli jsme bývalým tunelem úzkokolejky ...
(Johanka, Jirka Kr., Klárka)*

Pokud jsme si mysleli, že zde na kolech budeme jediná, byli jsme příjemně překvapeni. Cyklistika je v této části Evropy velmi silně zastoupena a podporována - cyklistickými stezkami bylo protkané celé město a okolí, kromě parkovišť pro auta byly všude stojany pro kola a místní obyvatelé se pěšky zřejmě nepohybují vůbec. A co nás (nebo alespoň mě) uchvátilo nejvíce byly malé vozíčky opatřené stříškou proti slunci a dešti, které téměř každý za svým kolem tahal a v nichž odpočívali děti, psi a vše potřebné (vešlo se tam i spartakiádní skládací lehátko). No a bylo by nečestné a nesportovní nepřiznat, že největší zmatek a zácpu jsme na cyklistických stezkách způsobovali my, protože, když 20 lidí zastaví a neuvědomí si, že stojí uprostřed cyklistické dálnice, vyslouží si vždy něco německého hudební. Zkrátka ještě se máme co učit, protože žádná společenská příručka o slušném chování na cyklostezce překvapivě nehovoří.

21,00 - pomalu jsme se scházeli opět na pláži u Seecampingu, kde se někteří ještě ve večerním teplém jezeře vykoupali (voda měla teplotu cca +25°C), a pak jsme se pokusili rozdělat oheň. Vypadalo to sice jako bychom tuto činnost provozovali poprvé v životě (a to pomíjím skutečnost, že dříví musel Toni kdesi obstarat již v dopoledních hodinách a přísně jsme střežili každé polínko), ale nakonec se nám to zdařilo a díky dostatečné zásobě topného materiálu jsme měli v této části Bodamského jezera největší oheň, na kterém jsme dokonce úspěšně opekli i nějaké buřty. Přířičně vybavení nebyli pouze Pospíšilové, kteří příslušný mejl neobdrželi, ale protože my

ostatní jsme měli zásob dostatek, opékal každý, kdo měl chuť a náladu. V příjemné pohodě a volné konverzaci jsme pod hvězdným nebem vydrželi u ohně téměř až do půlnoci, kdy jsme se pomalu začínali trousit do svých spacáků, stanů a postelí. Jen Vašek spal pod hvězdami až do rána.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 20 lidí
Celkem aut: 5 + 2
Počasi: nádherná - teplo, slunečno, zkrátka akorát na koupání v Bodamském jezeře, t = 28° C

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 585 km
Hrubý čas: 8:25
Čistý čas: 6:22
Průměrná rychlost: 90 km/hod.
Trasa: Praha - pumpa AGIP - Rozvadov - Wernberg - dálnice směr Regensburg - sjezd na Amberg - Nürnberg - dálniční kříž směr Crailsheim - Ulm - Memmingen - sjezd na Lindau - Bregenz
Cesta: dálnice a silnice - někde lepší, jinde horší (nejhorší úsek, což každý jistě zná, je Rozvadov - Wernberg, kde Němce lehce zaskočilo, že my už máme dálnici hotovou)

NA KOLE

Celkem jsme ujeli: 28,84 km
Hrubý čas: 3 hodiny

Čistý čas:	2:05:53
Průměrná rychlost:	15 km/hod.
Minimální bod:	400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod:	nesledováno
Převýšení celkem:	nebylo možno sledovat, protože výškoměr pracuje až od převýšení 5 metrů
Trasa:	Seecamping - zátoka „Nová Amerika“ - říčka Bregenzer Ach - přejeze - městečko Hard - starý dřevěný most - tam a zpět přes Nový Rýn - po hlavní silnici Hard/Bregenz - Bregenz - podél Bregenzer Ach - skála v říčce - městečko Kennelbach - podél kanálu - Bregenz - tunel po úzkokolejce - Římské vykopávky (Brigantium) - přes centrum - cyklistická stezka podél jezera - západ slunce u šraněk - Seecamping
Cesta:	jedním slovem nádherná - všude příjemně a čisto

Čtvrtek 20. 8. - den ve znamení vysokohorské pěší turistiky

6,00 - ačkoli jsme na dovolené a nikdy bych to do některých členů **BBCC** neřekla, ale v tuto brzkou ranní hodinu jsme vstávali, snídali a probouzeli jsme se (zvláště Radek měl problémy, protože několikrát usnul při snídání s talířem v ruce)

7,05 - 7,15 - pomalu se všichni sjížděli k Tonimu, uklidili jsme kola do Tonihho garáže a chystali jsme se k odjezdu

7,30 - všichni vyjíždíme a Karel snídá

7,35 - 7,40 - u blízké čerpací stanice jsme zakoupili týdenní rakouské dálniční známky (za 70,00 ATS)

7,40 - 9,20 - další průběh cesty byl asi v tomto duchu:

7,40 - 8,20 - po dálnici do Bludenze, kocháme se okolními alpskými vrcholky 64 km

8,20 - 8,55 - sjeli jsme z dálnice a projížděli jsme údolím Montafon (zde v zimě na obřích sjezdovkách jásá srdce každého lyžaře),

kocháme se alpskými vesničkami na úbočí hor 30 km

8,55 - 9,20 - v Partenenu jsme zaplatili mýtné (150,00 ATS/auto) a vyjeli jsme na Silvretta Hochalpenstrasse, což je vysokohorská silnička 13 km

Já osobně se již nekochám ničím, ostatní byli ovšem nadšeni z uzounké silničky skládající se z cca 35 zatáček a žádné rovinky, která se křehce vinula po úbočí alpského velikána, a kde jsme se co chvíli museli vyhýbat uprostřed silnice volně postávajícím koňům, krávám a telatům (až s podivem jsme konstatovali, že ač tato zvířata vypadala jako těžkotonážní dobytek, na kamenitých úbočích Alp se neuvěřitelně rychle měnila v ladně poskakující kamzíky a ačkoli kolem nich neustále projížděla různě velká auta, klidně se dál pásala, přežvykovala a rozmnožovala se). A už vůbec se nelze divit tomu, že je tato silnička v provozu pouze v létě, kdy není sníh - v zimě zde totiž místo dobytka můžete potkat maximálně lavinu, která se nepase, nepřezvykuje ani se nemnoží, ale ukrutně špatně se jí v zatáčce vyhýbá.

*Parkoviště u jezera Silvrettasee ve výšce 2.035 metrů nad mořem
aneb rodina Pospíšilova se posilňuje před výstupem ...*

9,20 - konečně jsme dosáhli výšky 2.035 metrů nad mořem - tedy byli jsme v Bielrhöhe **u jezera Silvrettasee v pohoří Silvretta**. Že jsme u ledovcového jezera, ve kterém se nelze koupat ani v nejparnějších dnech, bylo zřejmé již od samého pohledu. Ledově chladná zelenošedá hladina o teplotě těsně nad nulou ke koupání příliš nelákala. Ale uprostřed alpských štítů působilo jezero ve vycházejícím slunci velice klidným a krásným dojmem.

Zaparkovali jsme na okraji jezera, občerstvovali jsme se, čůrali jsme, kupovali jsme pohledy a všeobecně jsme se připravovali na vysokohorský výstup, ačkoli mnozí z nás vůbec netušili, co tento termín obnáší.

9,40 - opustili jsme naše vozy a po hrázi jezera jsme se blížili k **úpatí alpské třítisícovky**

... před zahájením výstupu ...

9,55 - na úpatí hory jsme se rozdělili - Jirka s Dorkou, Johankou a Klárkou zvolili snazší cestu k chatě Wiesbadener Hütte, a tak stáli na okraji ledovcového jezera a hleděli za námi tak dlouho, dokud jsme jim nezmizeli po uzounkém chodníčku vedoucím po úbočí hory z očí. Vedení naší horské expedice se jako zkušený horský vůdce ujala Radka, takže jsme putovali zhruba v tomto složení: Radka - Radek - Petr Š. - vysokohorské turistické křoví - a uzavíral Toni (ten jen tak nalahko - pouze s kamerou v ruce).

9,55 - 12,00 - stoupali jsme a stoupali jsme a stoupali jsme a v praxi jsme si ověřovali, co to je pásmo lesů (kde se stále pásly krávy), pásmo horských luk (kde se také ještě pásly krávy) a pásmo tunder - tedy kamení (kde se již krávy nepásly, protože neměly na čem).

... Mirek a Kalivodi po prvních pár metrech stoupání...

Stoupali jsme nejprve velmi prudce po uzounkém chodníčku a **všichni, kdo se na začátku teple oblékli** (protože nás Toni varoval, že ve 3.000 metrech bude teplota cca 3° C), se rychle svlékali a svršky ukládali do batohů.

... také Ireně bylo brzy horko ...

Prudký sráz za krátko vystřídala pozvolna stoupající cestička nad alpským údolím. Slunce

ozařovalo okolní stráně a alpské štíty, v horském tichu bylo slyšet jen hučení ledovcových potůčků a téměř každý se zabýval výběrem toho nejkrásnějšího kamene, který si vezme na památku.

Ale **alpská idylka** netrvala dlouho a travnatá stráně se pozvolna změnila v **kamenité pole**. Kdo to nezažil, netuší co tento nenápadný výraz znamená. Dobrou hodinu jsme přelézali z kamene na kámen

skryti štítem velehory před slunečními paprsky a v chladném tichu, podpořeném sněžným polem mezi kamením, jsme se pozvolna sunuli k horskému sedlu pod Hohes Radem. Lojza PP si z počátku vesele notoval „Aranka tančí hula hop...“, ale brzy umlknul a rovněž sbírání kamínků se již nikdo nevěnoval, ačkoli jsme míjeli velmi krásné

BBCC

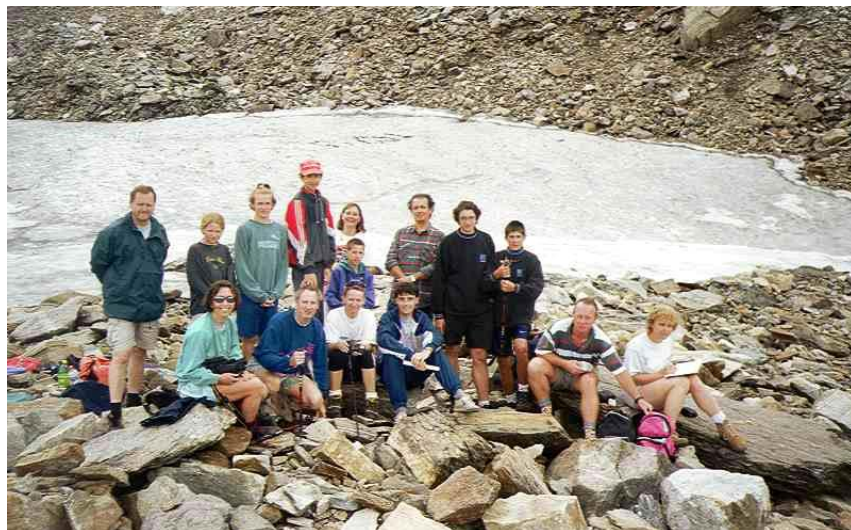
exempláře. Z kamenů se totiž poměrně rychle stávaly obří balvany a později volně ležící kusy skal s trhlinami hlubokými i několik metrů. Navíc sklon našeho výstupu byl stále strmější a strmější a ke zdolání některých pasáží jsme museli používat všechny čtyři končetiny - a to vše jsme absolvovali ve volném stylu, tedy bez použití technických horolezeckých pomůcek.

... Kalivodi v kamenném poli ...

11,30 - 12,00 - živi a zdraví jsme se postupně slézali v **sedle Radsattel** (nadmořská výška 2.665 metrů nad mořem) pod vrcholkem Hohes Radu, který s výškou 2.934 metrů nad mořem patří mezi jeden z nejvyšší vrcholů v pohoří Silvretta. Usadili jsme se na kamenech vedle sněžného pole, odpočívali

jsme, svačili jsme, fotili jsme se a pomalu jsme se zase oblékali, protože při teplotě skutečně kolem 3° C jsme velmi rychle začali pociťovat zimu.

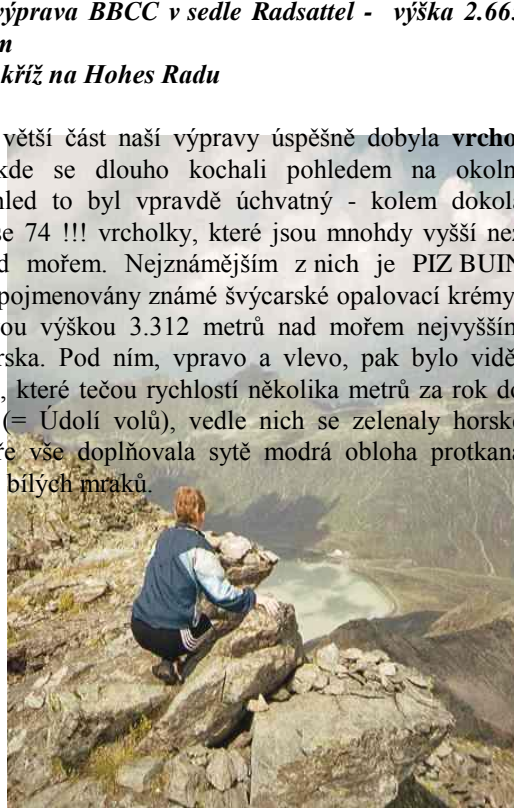

nahoře: alpská výprava BBCC v sedle Radsattel - výška 2.665 metrů nad mořem

vlevo: vrcholový kříž na Hohes Radu

12,08 - 13,30 - větší část naší výpravy úspěšně dobyla **vrchol Hohes Radu**, kde se dlouho kochali pohledem na okolní vrcholky. A pohled to byl vpravdě úchvatný - kolem dokola řetězec velehor se 74 !!! vrcholky, které jsou mnohdy vyšší než 3.000 metrů nad mořem. Nejznámějším z nich je PIZ BUIN (podle nějž jsou pojmenovány známé švýcarské opalovací krémy) a který je se svou výškou 3.312 metrů nad mořem nejvyšším bodem Vorarlberska. Pod ním, vpravo a vlevo, pak bylo vidět mohutné ledovce, které tečou rychlostí několika metrů za rok do údolí Ochsental (= Údolí volů), vedle nich se zelenaly horské pastviny a nahoře vše doplňovala sytě modrá obloha protkaná různými formami bílých mraků.

... není vrchol jako vrchol – BBCC ve výšce 2. 934 metrů nad mořem ...

Bohužel ve vrcholové schránce na vrcholovém kříži chyběla vrcholová kniha, a tak tento vrcholový výkon odvážných členů **BBCC**, nebyl patřičně vrcholově zdokumentován (nevádí, snad tam příště bude), ale i přesto byl jako nejstarší člen **BBCC** na vrcholu vyhodnocen Honza, ovšem po dvou dnech jsme zjistili, že toto prvenství nese neprávem, protože Mírek je ještě o deset dní starší. U ženského pohlaví se věk nezjišťoval, takže lze pouze konstatovat, že vrcholu za **BBCC** dosáhlo 2,5 dámy (Radka + Irena + Eva). Ostatní byli označeni za vrcholové křoví.

12,30 - já + 4x Kalivodi jsme se vrcholového výstupu dobrovolně vzdali a pomalu jsme začali sestupovat k chatě Wiesbadener Hütte, kde jsme se všichni měli sejít s Dorkou, Jirkou, Johankou a Klárkou. Role horského vůdce pro naši malou skupinku se tentokrát ujal Toni, který nás nechtěl nechat samotné na pospas drsné alpské přírodě a z tohoto důvodu se rovněž neúčastnil vrcholové koncovky. Na začátku sestupu se kamenité pole neustále střídalo se sněhovým, ale za krátko se před námi, v celé své kráse, rozprostřelo nádherné alpské údolí s travnatými stráněmi a s vrcholky hor zahalenými sněhem, pod nimiž se rozprostíraly ledovce. Sestoupili jsme k maličkému jezírku, přebrodivili jsme horský potok a od něj jsme opět lehce stoupali vzhůru na malou vyvýšeninku.

13,30 - posilnili jsme se zbytky svačiny, vyhřívali jsme se na trávě v odpoledním slunci, údolí hučelo ledovcovými potůčky, vyhlíželi jsme na protilehlé stráni naše vrcholové členy a Karel požádal o vodu a usnul.

14,00 - na protilehlém hřebenu jsme malé pohybující se tečky identifikovali jako vrcholovou expedici **BBCC**, a protože i přes sluneční paprsky začínalo být ve výšce cca 2.500 metrů nad mořem chladno, rozhodla jsem se sestoupit na Wiesbadener Hütte, abych tam čekajícím oznámila, že se již blížíme. Dorku ani Jirku ani Johanku ani Klárku jsem však nenašla, a tak jsem na sluncem vyhřátém kameni čekala, až dorazí ostatní.

... na protilehlém vrcholu jsme identifikovali vrcholovou

expedici BBCC ...

15,05 - Wiesbadener Hütte (nadmořská výška 2.443 metrů nad mořem) - cca 30 minut po mě dorazili Kalivodi, protože Karla probudilo chladno a na vrcholové členy nechali čekat Toniho, který ale překvapivě přišel asi za 5 minut sám s tím, že ostatní odbočili zkratkou k jezeru, takže zde bychom je očekávali marně. Otočili jsme se tedy na cestu zpět k Silvrettasee a první, koho jsme potkali, byli Jirka s Dorkou, Johankou a Klárkou, které jsem prve přehlédla, a kteří na nás již delší dobu čekali kdesi v útrobách chaty.

... Klárka a Johanka u Wiesbadener Hütte...

... a fotili jsme se s chatou a bez chaty, **s ledovcem a bez ledovce**, se štítů hor a bez štítů hor a další focení jsme Jirkovi zadrželi, protože nám začínal mizet úsměv ze rtů a konečně jsme se vydali na cestu směrem dolů ...

*... fotili jsme se s ledovcem a bez ledovce ...
(Gábina, Tomášek, Dorka, Vrstevnice, Toni, Kája, Karel)*

15,20 - kde se vzala, tu se vzala - po úbočí hor nečekaně sestupovala naše vrcholová skupina, o které se Toni domníval, že je již kdesi nad jezerem

... a zase jsme se fotili s ledovcem a bez ledovce, se štíty hor a bez štítů hor a všichni už toho měli dost ...

... krátce po setkání se „ztracenou/nalezenou“ vrcholovou skupinou ...

15,30 - konečně jsme se zvedli a vydali jsme se všichni společně na závěrečný sestup údolím Ochental (pro zapomnětlivé - jde o Údolí volů) k jezeru (ovšem voly jsme zde žádné nezahledli). Sluníčko definitivně ukryly mraky, z kterých občas i zapršelo, nad námi se majestátně tyčil pokořený Hohes Rad, **okolní stráně hučely ledovcovými potoky**, do kroku nám hvízdal svišť (kterého, mimochodem, mnozí z nás slyšeli hvízdát poprvé v životě a kdyby nás Toni neupozornil, tak bychom ho neslyšeli dodnes) a kdesi mezi alpskými velikány zaburácel hrom.

Krajina působila místy až neskutečným dojmem - z **tmavých mraků**, které padaly rozervaně až do údolí, **vykukovaly ostré rozeklané štíty velehor**, paprsek slunce kuželovitě osvětloval ostře ohraničené místo na šedo zelené hladině jezera a náš profesionální fotograf Jirka, pod dojmem celkové atmosféry, začal litovat, že s sebou nemá černobílý film, na který by tuto dramaticčnost okamžiku zachytil nejlépe.

... okolní stráně hučely ledovcovými potoky ...

... z tmavých mraků vykukovaly ostré rozeklané štíty velehor ...

16,50 - 17,20 - postupně jsme docházeli k autům, posilnili jsme se kalíškem Fernetu (Jirka prostě ví, co je nutné s sebou vzít na vysokohorskou túru) a pomalu jsme se sbírali k odjezdu

17,40 - 19,15 - cesta zpět byla pro mnohé velmi namáhavá, protože po náročném pochodu se chtělo téměř všem spát řidič neřidič - neřidiči většinou usnuli ještě v údolí Montafon a z řidičů zřejmě největší krizi měla na dálnici mezi Bludenzem a Bregenzem Radka, která díky únavě musela prudce zpomalit, a kterou v bdělém stavu svým přívalem slov udržoval pouze Vašek (a kdo jel někdy s Vaškem, ten ví, že se při jeho výřečnosti opravdu spát nedá). Ale nakonec jsme přece jenom všichni šťastně dojeli a **u Toniho jsme dali závěrečnou kávu**, což velmi těžce nesl Karel, na kterém již byly dost patrné známky vyčerpávajících událostí posledních dvou dnů, a který již netoužil po ničem jiném než po svém spacáku.

... závěrečná káva u Toniho v kuchyni ...

No a večer každý strávil po svém - někdo v kempu, někdo u Toniho a jen jsme odpočívali, koupali jsme se, posilňovali jsme se a sbírali jsme síly na další den - tentokrát den cyklistický. Kolem půlnoci pak poslední z nás zalehli do svých spacáků a postelí, jen Vašek dal opět přednost spánku pod hvězdnou oblohou.

BBCC

Dovětek - poté, co jsme opustili drsné alpské velikány, se rapidně zhoršilo počasí a v průběhu soboty a neděle zahynuli při horských nehodách ve Vorarlbersku a sousedních Tyrolých 2 lidé. Navíc ve Francii zahynulo 8 horolezců v pohoří Mont Blancu a i ze Švýcarska jsou hlášeny podobné nehody. Hory holt bývají velmi zrádné a nesmí se v žádném případě podceňovat.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 20 lidí
Celkem aut: 5
Počasí: přesně podle předpovědi = zataženo - sluníčko - střídavě oblačno - přeháňky - bouřky (zaregistrovali jsme ale pouze 1 hrom), zkrátka v horách mraky a slunce a v Bregenzu slunečno, t = cca 20° C (ale ve cca 3.000 metrech byly 3° C)

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 214 km (2 x 107 km)
Hrubý čas: 3:15 (1:40 + 1:35)
Čistý čas: 3:15 (1:40 + 1:35)
Průměrná rychlost: 66 km/hod.
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 2.035 metrů nad mořem (Silvrettasee)
Převýšení celkem: 1.635 výškových metrů
Trasa: Bregenz - po dálnici - Feldkirch - Bludenz - sjezd z dálnice - údolí Montafon - Partenen - Silvretta Hochalpenstrasse - Vermuntsee - Silvrettasee a zpět
Cesta: dálnice v pohodě, silnice v pohodě, vysokohorská silnička v pohodě - vše bez děr, uzavírek a podobných silničních nástrah

PĚŠKY

Celkem jsme ušli: 4,5 - 5 hodin + cca 1 hodinu navíc dobyvatelé vrcholu
Hrubý čas: 7:40 hodin
Čistý čas: 5,5 - 6 hodin
Průměrná rychlost: nesledováno
Minimální bod: 2.035 metrů nad mořem (Silvrettasee)
Maximální bod: 2.665 metrů nad mořem (sedlo Radsattel) a 2.934 metrů nad mořem (Hohes Rad)
Převýšení celkem: 860 výškových metrů (sedloví) a 1.129 výškových metrů (vrcholová členová **BBCC**)
Trasa: Silvrettasee - pásmo lesů - pásmo horský luk - pásmo tunder (kamení) - sedlo Radsattel - Hohes Rad - Wiesbadener Hütte - Ochsental (= Údolí volů) - Silvrettasee
Cesta: pro nás vysokohorské nováčky poměrně náročný výstup a ačkoli zde nebyly žádné žebříky, s kolem bych tuto trasu neabsolvovala (ovšem cesta na Wiesbadener Hütte a zpět by se celkem pohodově dala sjet)

Pátek 21. 8. - den ve znamení 30-tého výročí okupace sovětskou armádou, svátku Johanky a cyklistiky

9,00 - na tuto „pozdní“ hodinu byl stanoven sraz na kolech u šraněk na břehu Bodamského jezera
9,10 - s 10-ti minutovým zpožděním, ale přesto jako PRVNÍ !!! přijeli Honza + V
9,17 - přijeli první členové **BBCC** bydlicí v kempu a sice Jirka + Mirek + Johanka + Klárka a hrozně se divili, kde jsou ostatní

BBCC

... Mirek, Jirka, Honza a Vrstevníček čekající ...

9,20 - přijel Toni + Radka + Radek + Petr Š.

... Petr Š. a Radka čekající ...

... a poměrně dlouho se nic nedělo - Johanka s Klárkou si hrály na břehu Bodamského jezera a my ostatní jsme volně konverzovali a motali se na cyklistické stezce ostatním cyklistům do cesty ...

BBCC

9,34 - konečně přijel Vašek + Tomáš + Kája + Petr PP
9,36 - a přijeli další - Gábina + Karel + Dorka + Lojza PP + Eva
9,38 - sraz uzavřela s 38-mi minutovým zpožděním Irena

... Johance jsme popřáli k svátku ...

Vzhledem k tomu, co bylo za den, začali jsme stylově - **Johance jsme popřáli k svátku, Jirka jí předal dárek (stavebnici Lego/lod' - co také jiného u Bodamského jezera) a všichni jsme si připili na slavné české 30-té výročí okupace na rakouském břehu Bodamského jezera americkou whiskou.** A nad Bodamským jezerem pomalu začalo vykukovat sluníčko, zbarvovalo hladinu dozlatova, pofukoval vlahý větřík

a 20 členů **BBCC** ve skvělé náladě svým odjezdem klasicky způsobilo celkem slušnou zácpu na cyklistické stezce.

... krátce před odjezdem ...

BBCC

9,47 - se zpožděním cca 45 minut a ve složení Toni - cyklistické křoví - Radka jsme konečně vyjeli na výlet kolem Bodamského jezera a další průběh cesty byl téměř fádni - šlapali jsme a šlapali jsme a šlapali jsme. Jen Jirka občas tuto stereotypní činnost přerušil svačinou a ačkoli Johanka s Klárkou o nic nežádaly, soustavně je cpal různými tyčinkama a pitím. Naše cestování vypadalo zhruba takto:

9,47 - odjezd

9,52 - čekali jsme více jak 5 minut na Petra Š., kterému se ihned po startu zadřel řetěz (Jirka dal dětem napít)

10,30 - překročili jsme rakousko-německé hranice a byli jsme v Německu

10,38 - **Lindau** - zde jsme se chvíli zdrželi, abychom si toto překrásné německé městečko alespoň trochu prohlédli (Johanka s Klárkou snědly po tyčince a napily se)

nahoře:

... přístav v Lindau ...

*(Mirek, Radka, Vrstevnice, Tomáš, Honza, Kája,
Eva, Gábina, Dorka)*

vlevo:

... kolonáda v Lindau ...

(Klárka a Johanka)

BBCC

... BBCC na kolonádě v Lindau ...

... BBCC před historickou radnicí v Lindau ...

11,32 - již druhý defekt dnešního dne - Honza přefik zadní brzdu (svou vlastní)

11,40 - i když mírný, přesto nečekaný kopeček nás dokonale rozhodil, takže jsme na sebe chvíli čekali (Johanka s Klárkou snědly tyčinku a Mirek byl čůrat)

Intermezzo - Toni měl již po prvních deseti kilometrech hlavu téměř vykroucenou na levou stranu sledováním našeho roztahaného pelotonu, a proto navrhnul, pro další výlety **BBCC** v zabydlených i nezabydlených krajinách, pořídit 2 praporky trojúhelníkového tvaru s logem **BBCC** - vše ve výrazných barvách, které by byly na elastickém prutu umístěny na prvním a posledním kole (tato inspirace pochází z oněch dětských cyklovozičků, které v Bregenzu můžete potkat na každém kroku). Návrh byl bez výhrad přijat, protože tím se minimalizuje pravděpodobnost zabloučení jednotlivých účastníků a maximalizuje přehlednost našeho cykloútvary - jen abychom pak nezjistili, že stejné označení by měla mít pro jistotu i středová skupina a skupina mezi začátkem a středem a skupina mezi ... - jen klid, praporky budeme (zatím) pořizovat skutečně pouze dva.

11,50 - Wasserburg

11,54 - krápe a oblékli jsme pláštěnky

11,56 - na břehu Bodamského jezera (kde také jinde) jsme se naobědvali a Honza v rámci možnosti opravil svoji zadní brzdu (Johanka s Klárkou nakrmily sebe a okolo plovoucí kachny)

12,30 - přestalo pršet

11,34 - Nonnenhorn

11,45 - Johanka se rozčílila, že ji Jirka neustále popohání dopředu a že vzadu už nepojede, takže nadále jsme jeli v tomto složení Toni - Johanka - cyklistické křoví - Radka a nutno podotknout, že ačkoli Johanka již z další cesty neviděla nic jiného než Toniho cyklistické kalhoty, držela si statečně druhou pozici bez větších obtíží a nepustila před sebe ani Radka s Petrem Š.

11,58 - Kressbronn

12,50 - den byl skutečně bohatý na různé kolize - tentokrát jsme byli svědky pádu - Vašek chytíl svýma rohami (samozřejmě na řídítkách, vy vtipálci) Gábinu za bundu, chvíli se váleli proloženi kolama v chumlu po zemi a ačkoli Gábině se nestalo vůbec nic, Vaškovi zbylo odřené koleno a lehká osma na předním kole (v historii **BBCC** vůbec první osma na předním kole, na zadním jsme jich již zažili více). Holt z Gábinou není radno laškovat.

13,10 - opět prší a o něco vydatněji než prve

13,15 - Langenargen - zde jsme udělali čůrací přestávku a pokochali jsme se pohledem na zámeček vystavěný ve španělsko-marockém stylu - tedy s maurskými prvky (Johanka s Klárkou zase určitě něco snědly a napily se)

13,40 - a zase přestalo pršet

13,45 - a byl tu pro změnu další defekt, již čtvrtý v dnešním dni - Petr Š. píchнул, takže jsme jej zanechali s Radkem jejich vlastnímu osudu a zatímco kluci lepili, my jsme ujížděli dále (vezmeme-li v úvahu, že po našem nedělním odjezdu z Bregenzu Petr Š. ještě jednou píchнул a přetrhnul řetěz - ovšem to již neměl tolik štěstí a museli pro něj autem, pak na tyto výlety zřejmě nezapomene)

14,25 - a zase prší a zase o něco vydatněji

14,33 - Friedrichshafen - dojeli nás lepiči Radek s Petrem Š. a rozdělili jsme se na 2 skupiny - vzhledem k tomu, že jsme již ujeli téměř 40 km, což je na Johanku s Klárkou docela slušný výkon, a Petrovi PP nebylo zrovna nejlépe, utvořil Jirka s Irenou a s dětmi Petrem, Evou, Klárkou a Johankou rodinu (kvůli zlevněnému jízdnému) a rozhodli se vrátit se lodí zpět do Bregenzu. My ostatní jsme se posilovali na další plánovanou cestu - přejezd lodí do Romanshornu (Švýcarsko) a odtud na kolech cca 45 km do Bregenzu.

15,09 - naše „novopečená rodina“ odjela lodí na téměř dvouhodinovou plavbu do Bregenzu

BBCC

*... naše novopečená rodina odjíždí lodí do Bregenzu ...
(Eva ve žluté pláštěnce, Klárka, Johanka, Petr v zelené pláštěnce, „matka“ Irena v igelitové pláštěnce a „otec“ Jirka fotí)*

15,32 - nás zbylých 14 členů **BBCC** se nalodilo na loď směrem na Romanshorn

*... Vrstevnice a Mirek aneb za vytrvalého deště
opouštíme na lodi německý Friedrichshafen ...*

15,41 - za vytrvalého deště jsme opustili německý Friedrichshafen

Copyright ©BBCC, 1998

16,28 - po více jak 40-ti minutách jsme, stále ještě za vytrvalého deště, přistáli ve švýcarském Romanshornu

... a lilo a lilo a lilo, Toni kolem nás neustále kroužil s kamerou a filmoval a jen díky tomu, že mu došla páska, uklidil již zmíněný elektronický přístroj do brašny, zabalil pas do igelitového sáčku a s upřesněním, že neví kudy, jsme vyrazili do Bregenzu. Jen Mírek si ještě dovolil dost odvážnou prognózu, že brzy přestane pršet a ještě dnes uvidíme na obloze sluníčko, čemuž samozřejmě naprosto nikdo nevěřil.

... Toni aneb stále ještě za vytrvalého deště přistáváme ve švýcarském Romanshornu ...

16,50 - došlo na Mirkova slova a přestalo pršet, ale sluníčko zatím nikde

17,40 - stereotypní šlapání přerušil již druhý pád dnešního dne - v Rorschachu u nádraží Toni sledoval ukazatele na Bregenz a nesledoval po čem jede - bohužel z pohodlné asfaltové stezky se náhle vynořily koleje železniční tratě a kolo v koleji, navíc mokré, dokáže udělat celkem slušnou paseku. Zkrátka Toni udělal elegantní salto přes levé rameno (směrem k zemi, samozřejmě) a jako památka na toto nečekané představení mu zbyl na lýtku levé nohy dlouhý a **neuvěřitelně rovný škrábanec od pedálu** a nádherná modřina, která obepínala spodní část lýtky a vypadala jak válečné malování.

No a v souvislosti s touto kolizí jsme udělali poslední přestávku - občerstvili jsme se tyčinkama a ovocem, vyfotili jsme se se švýcarskou vlajkou a ačkoli se chtělo všem čurat, tuto potřebu vykonala pouze mužská část naší výpravy, protože kabinky jak na dámách, tak i na pánech byly na minci - překvapivě na švýcarskou, kterou bohužel nikdo z nás momentálně nevlastnil.

... neuvěřitelně rovný škrábanec od pedálu - Toniho památka na jízdu po mokrých kolejích ...

17,55 - pokračovali jsme v další cestě směrem na Bregenz

18,29 - padl rekord v počtu ujetých kilometrů (z akce VLK), což znamená, že dnes máme již najeto 62 km

19,05 - a byli jsme na švýcarsko-rakouských hranicích, kde o nás ovšem celníci neprojevíli sebemenší zájem, takže jsme v klidu pokračovali dál

19,36 - a jsme zase v Seecampingu. Mezi mraky se skutečně objevilo sluníčko a **Jirka nás vítal radostným pokřikem „at' žije BBCC“**. Prostě domácí pohoda.

... „ať žije BBCC, ať žije BBCC !“ - Jirka nás v Seecampingu vítal radostným pokřikem ...

No a pak jsme jen večereli a odpočívali a Vašek tentokrát nespál pod hvězdami, protože za deštivými mrakami žádné vidět nebyly, ale vzal za vděk plovoucí parketovou podlahou u Toniho v pokoji.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 20 - 14 lidí

Celkem aut: 0

Počasí: opět přesně podle předpovědi = dopoledne sluníčko, odpoledne silící přeháňky, no a v Bregenzu večer oblačnost opět protrhána, t = 17 - 20°C

Celkem jsme ujeli: 86,91 km !!!
(I. etapa: 38,60 km, II. etapa: 48,31)

Hrubý čas: 10:18 hodin
(I. etapa: 5:22, loď:0:47, II. etapa: 4:09)

Čistý čas: 5:20:29 (I. etapa: 2:35:48, II. etapa: 2:45:31)

Průměrná rychlost: 16,39 km/hod. (I. etapa: 15,13 km/hod., II. etapa: 17,56 km/hod.)

Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)

Maximální bod: 500 metrů nad mořem (Rorschachberg - Švýcarsko)

Převýšení celkem: 215 výškových metrů (I. etapa: 75 výšk. metrů, II. etapa: 140 výšk. metrů)

Trasa: Bregenz (Rakousko) - Lindau (Německo) - prohlídka přístavu, kolonády a starobylé radnice - Wasserburg - oběd - Nonnenhorn - Kressbronn - Langenargen - Eriskirch - Friedrichshafen - loď do Bregenzu - loď do Romanshornu - Romanshorn (Švýcarsko) - Egnach - Arbon - Horn - Rorschach - 2 dokopce !!! - Rheineck (Švýcarsko)/Gaissau (Rakousko) - Höchst (celnice) - Hard - Bregenz

Cesta: rovina a rovina a rovina a jen 2 švýcarské dokopce

Sobota 22. 8. - AQUA den

Prožili jsme deštivou noc a zvláště účastníci akce nocující v kempu na ni dlouho nezapomenou, protože i když se někdo může domnívat, že déšť bubnující o celtu stanu je romantická záležitost, okamžitě svůj názor změní, pokud mu na stan 3 cm od ucha dopadají kapky o obsahu 1 hektolitr. Ale ráno se již chvílemi mezi protrhanými mraky objevilo i sluníčko.

8,00 - Toni s Gábinou se měli spojit telefonem a doladit dnešní program. Zatím ale všichni v klidu spali.

8,15 - konečně vstal Toni a s uspokojením sledoval oblohu

8,20 - Toni se úspěšně spojil s Gábinou a pod vlivem pouhého pohledu z okna na protrhávající se mračna nad Bodamským jezerem s ní domluvil opět cyklistický výlet (tentokrát náročnější horský výšlap)

8,30 - Toni shlédnul v televizi neuspokojivou předpověď od Rakušanů, Němců i Švýcarů a ihned volal Gábině, aby domluvili změnu programu - koupání ve švýcarském Säntisparku (což je vodní zábavný park). Sraz byl stanoven na 10,00 v kempu

8,40 - po přehodnocení dohodnutého programu se Toni pro změnu opět spojil s Gábinou a upravili plán dne do koncové podoby - tedy volné dopoledne, kdy bylo možno si něco nakoupit a prohlédnout si centrum, mezi 12,00 a 13,00 sraz u Toniho, kdy byla plánována káva, volná konverzace a video a v cca 15,00 odjezd k St. Gallenu do již zmíněného Aqua parku. Návrat se předpokládal v pozdních hodinách.

Program byl téměř všemi přijat bez výhrad a tak jsme v klidu začali snídat, pak jsme navštívili samoobsluhu a projeli jsme se centrem, abychom viděli místní historické zajímavosti. A i z toho mála, co jsme stihli shlédnout je nutno říci, že Bregenz je vskutku velice krásné městečko a právem patří mezi nejkrásnější místa Bodamského jezera.

12,00 - jako vždy přijeli z kempu první Jirka + Mirek + Johanka + Klárka

13,00 - přibyli Kalivodi

13,30 - konečně přijeli i Pospíšilovi + Dorka

... a vařila se káva, vařil se oběd, volně se konverzovalo u piva a coly a ačkoli to původně nebylo v plánu, podával se oběd v následujících fázích:

I. fáze - špagety + rajčatová omáčka

II. fáze - čínské zelí (zelí s hovězím masem) + bílý a tmavý chléb

III. fáze - utopenci + bílý chléb

IV. fáze - káva + koláč + roláda

Bylo to neuvěřitelné, ale překvapivě se všichni najedli a narovnali se do Toniho pokoje, abychom shlédli video z uplynulých dní. I když promítání proběhlo s určitými technickými obtížemi, myslím, že se všem dokument líbil a po drobné úpravě pásku se budeme mít ještě dlouho na co dívat. Ale rozhodně nelze Tonimu upřít, že se mu zdařilo vytvořit vůbec PRVNÍ videozáznam v historii **BBCC** a to i za cenu toho, že kameru s sebou vláčel téměř na vrchol Hohes Radu a otravoval s filmováním i za vydatného deště. Zkrátka zase jsme o kus dál.

15,45 - 16,05 - možná se to bude zdát někomu divné, ale celých těchto 20 minut jsme čurali před odjezdem do „vodárny“. Zkrátka když se 20 lidí postaví do fronty a k dispozici je pouze jediná místnůstka určená k tomuto účelu, pak to má za následek ucpání Toniho předsíně a pro ty v druhé půlce fronty poměrně dlouhou čekací lhůtu. Ale dočkali se všichni a konečně jsme mohli vyrazit.

16,15 - kromě Mirka, který raději zvolil výlet na kole, jsme odjeli do Aqua parku. No a vzhledem k tomu, že jsme další hodinu strávili v autě, probíhala cesta asi takto:

16,15 - 16,25 - Bregenz - Hard 5 km

16,25 - 16,30 - protože někteří byli na dně, učinili jsme přestávku za účelem doplnění pohonných hmot a zjistili jsme, že začíná pršet

16,30 - 16,42 - Hard - Höchst /St. Margrethen (rakousko-švýcarské hranice) 7 km

BBCC

16,42 - 16,45 - díky Kalivodům jsme na celnici absolvovali tuto několikaminutovou pauzu, protože ačkoli všichni projeli bez povšimnutí, Karlova kudrnatá hlava bdělým celníkům neušla a jeho pobyt ve Švýcarsku si, pro jistotu, zaevidovali

16,45 - 17,34 - Höchst - St.Gallen - Abtwil/Säntispark

32 km

A konečně jsme byli ve „vodárně“. Po kratší diskusi na téma délka pobytu v Aqua parku jsme zvolili 4-hodinové vstupenky a Toni, mluvčí **BBCC** v těchto končinách, odešel koupit lístky. A nejenže se mu v sobotu podařilo usmlouvat slevu, která platila pouze ve všední den, ale dokonce nechal na lístky vytisknout jméno „BBCC, Prag“, čímž všem způsobil nevídanou radost.

Po krátkém zaškolení kde se svléknout, co kam máme vsunout a kam co zamknout (nyní jsme ocenili, že máme 4-hodinové vstupenky, protože než 20 lidí všechno vyslechne a správně pochopí, chvíli to trvá), jsme po 18,00 konečně přišli k bazénům - a zrovna do vlnobití, což mělo za následek, že se všichni okamžitě vrhli do živlu a teprve po ukončení této atrakce jsme byli schopni domluvit se, kde a kdy se zase sejdeme.

... bazénky s perličkovou masáží byly neuvěřitelně příjemné ...

... a jezdili jsme po tobogánu, **masírovali jsme se v bublinkách a perličkových bazéncích**, nechali jsme se unášet umělým proudem v kruhovém potoce, sprchovali jsme se pod různými gejzíry a sprchami, fotografovali jsme se, opakovaně jsme si vyzkoušeli pobyt ve vlnách, vyřídili jsme se ve vnitřním i venkovním bazénu (kde v teplé vodě bylo obzvlášť

příjemné, že prší), okusili jsme tureckou jeskynní saunu, finskou saunu, solária a vše jsme zakončili asi 20-ti minutovým pobytem ve vnitřním i venkovním solném bazénu s bublinkovými

masážemi.

Naše namožené svaly z uplynulých dvou náročných dnů si nádherně odpočinuly a prohřály se a v teploučké vodě vůbec nikomu nevadilo, že je obloha zamračená a prší.

BBCC

21,15 - dokonale vylouhovaní a odpočinutí jsme se sešli u pokladen a do místní restaurace jsme šli na večeři. Samoobslužná jídelna nabízela teplá i studená jídla, ale nejvíce nás uchvátil salátový a dezertní pult, kde jsme si nabrali rozmanitých dobrot a myslím, že všichni se víc než dobře najedli.

*... Jirka fotil téměř všude ...
(Klárka a Johanka v DÁMSKÝCH sprchách)*

dole:

*... samoobslužná jídelna nabízela jídla teplá i studená, sladká i kyselá – zkrátka každý si vybral podle své chuti ...
(Klárce a Johance na tobogánu vyhládko)*

Příjemně naladěni jsme si ještě prohlédli sportovní centrum Sántisparku a pak jsme se již obrátili směrem k našim přechodným domovům.

22,39 - opustili jsme St. Gallen a zamířili jsme k Bregenzu. Žádný z řidičů nebyl výrazně unaven a ani na hranicích o nikoho z nás tentokrát již neprojevíli zvýšený zájem, takže cesta proběhla bez problémů a zbytečných zastávek.

23,40 - a byli jsme opět v Seecampingu - vydatně přšelo a díky tomu se, k nelibosti všech obyvatel, kemp proměnil v jednu velkou bažinu, což mělo za následek dokonalé zabahnění všech zde bydlících členů **BBCC**. A zřejmě již nikoho nepřekvapí, že Vašek opět nenocoval pod hvězdami, které ostatně zase nebyly vidět, ale opět rozložil svůj spacák na nerozbahněné plovoucí podlaze u Toniho v pokoji.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 20 - 19 lidí
Celkem aut: 4
Počasí: dopoledne polojasno, odpoledne přšelo a přšelo a přšelo - v Bregenzu napadalo 35 mm srážek, t = cca 15 - 17°C, ve finské sauně t = 90° C

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 88 km (2 x 44 km)
Hrubý čas: 2:20 hodin (1:19 + 1:01)
Čistý čas: 1:12 (1:11 + 1:01)
Průměrná rychlost: 73 km/hod.
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: nesledováno - pravděpodobně 700 metrů nad mořem (Säntispark - Švýcarsko)
Převýšení celkem: neměřeno
Trasa: Bregenz (Rakousko) - Höchst (rakousko-švýcarské hranice) - Rorschach - St. Gallen - Abtwill - Säntispark a zpět
Cesta: silnice a zase jen silnice

SÄNTISPARK

Celkem jsme uplavali: téměř nic, protože bazény byly hluboké pouze 1,30 - 1,45 metrů (jen Johanka s Klárkou vytrvale plavali celé 3 hodiny, protože výšky 1,30 metrů ještě nedosahují)
Celkem jsme najeli: pokud vezmeme v úvahu, že tobogán byl dlouhý 90 metrů, pak Johanka s Klárkou (a s nimi samozřejmě Jirka) určitě najezdili během 3 hodin i několik kilometrů, ostatní se svými cca 450 metry zůstali daleko za nimi
Hrubý čas: 5:04 hodin
Čistý čas: 3:15
Průměrná rychlost: neměřeno
Teplota vzduchu venku: + 15° C
Teplota vzduchu uvnitř: + 30° C
Teplota vzduchu v sauně: + 90° C
Teplota vody v bazénech: + 35° C
Minimální bod: nesledováno
Maximální bod: nesledováno
Převýšení celkem: neměřeno
Trasa: sprchy - vlnobití - tobogán - venkovní bazén - bublinky - proud - perličkové bazény - sprcha - turecká jeskynní sauna - finská sauna - solária - kuřácký salónek s krbem (ten ale samozřejmě navštívil pouze Honza) - bazén se slanou vodou - sprchy
Cesta: samá voda

Neděle 23. 8. - poslední den v Bregenzu

Prožili jsme další velmi deštivou noc, ale ráno jsme se probudili do krásného slunečného dne. Obloha byla téměř bez mráčku - prostě ideální počasí na výlet lanovkou.

8,45 - na tuto hodinu byl stanoven sraz u šraněk

8,45 - 9,00 - jako první přijeli v blíže neurčené minutě na sraz Kalivodi + Irena + Dorka

9,00 - s 15-ti minutovým zpožděním přijel Toni + Radka + Radek + Petr Š. + Honza + V

9,01 - překvapivě dorazil zbytek

... a protože byla neděle a zároveň náš poslední den v Bregenzu, **připili jsme si ještě naposledy na břehu Bodamského jezera whisky** (sponzoroval Jirka, který zkrátka dobře ví, co s sebou kromě lékárníčky na delší výpravu vzít), vyfotili jsme se na schodech k jezeru a začali jsme se chystat k odjezdu na dnešní výlet ...

BBCC

... a protože byla neděle a náš poslední den v Bregenzu, připili jsme si před startem whiskou ...

horní řada:

Toni, Petr Š., Vrstevnice, Kája, Karel, Radek, Radka, Gábina, Dorka, Vašek, Petr PP, Mirek

dolní řada:

Lojza PP, Honza, Tomáš, Klárka, Johanka, Eva, Irena

9,10 - vyjeli jsme směrem k lanovce na Pfänder (1.064 metrů nad mořem), což je, dle mého názoru, nejvyšší vrchol nad Bregenzem, ale rozhodně je jediný, na který vede již zmíněný dopravní prostředek

9,25 - nastoupili jsme do lanovky a úspěšně jsme jednu polovinu kabiny zastavěli kolama (tu druhou jsme zaplnili my)

*... BBCC
v lanovce –
úspěšně jsme
zastavěli
jednu
polovinu
kabiny
kolama ...*

9,30 - vyjeli jsme směrem k vrcholu a před námi se postupně odkrýval nádherný výhled na Bodamské jezero, nad kterým pomalu své paprsky rozprostíralo slunce

... z lanovky byl krásný výhled na Bregenz a Bodamské jezero ...

9,38 - a jsme ve výšce 1.030 metrů nad mořem - tedy téměř na vrcholku Pfänderu

... a fotili jsme se na všech možných vyhlídkách, **fotili jsme se s lanovkou i bez lanovky, s mrakem i bez mraku**, s jezerem i bez jezera, rozhlíželi jsme se po Bregenzu i jiných místech na Bodamském jezeře, se zaujetím jsme sledovali, kde všude jsme již byli i kde jsme ještě nebyli,

... pod vrcholkem Pfänderu - výška 1.030 metrů n. m. ...

BBCC

... fotili jsme se na různých vyhlídkách ...

*vlevo:
Radka a Petr Š.*

*dole:
Klárka a Johanka*

... na vlastní žádost byl Jirka vyfocen s Klausem ...

vlevo:

prohlédli jsme si malou ZOO pod vrcholkem, Klárka s Johankou se napily a snědly po tyčince, dopili jsme zbytek whisky a pak jsme se vydali na cestu zpět.

... prohlédli jsme si malou ZOO, dopili jsme zbytek whisky a vydali jsme se na cestu zpět ...

*vlevo: ZOO
(Klárka, Johanka a kozorozi)*

*nahoře:
Lojza PP, Irena dopijí poslední doušek z láhve whisky a Gábina*

BBCC

10,28 - odjeli jsme z Pfänderu a ačkoli nám Toni sliboval, že pojedeme z kopce, čekal nás ještě jeden nepříjemně táhlý dokopec

...ačkoli jedeme z kopce, před námi je neustále dokopec ...

nahoře:

Johanka a Radka

vpravo:

Vrstevnice a Johanka

10,55 - vzhledem k tomu, že nás absolvování mírného stoupání lehce rozhodilo, čekali jsme na ty pomalejší. Klárka s Johankou snědly klasicky tyčinku, napily se, **všichni jsme si oblékli bundy nebo mikiny** a vydali jsme se, nyní již doopravdy pouze z kopce, na krásný razantní sjezd dolů.

... po 4 km jsme oblékli bundy a konečně jsme se vydali z kopce dolů ...

10,57 - objevil se první a naštěstí i poslední defekt dnešního dne - Petrovi PP prasklo lanko zadní brzdy, což byla při sjezdu dost nepříjemná záležitost, ale pod dohledem otce Lojzy PP sjezd přece jenom ve zdraví zvládnul pouze s přední brzdou - ovšem padly na to jeho sportovní boty, které usilovným přitlakem na zadní kolo, čímž vyvolával pomocný brzdový účinek, definitivně prošoupal a jeho matka Irena PP si tím pádem bude muset do rodinného účetnictví připsat další nákladovou položku.

BBCC

11,08 - přijeli jsme do **Eichenbergu** a pod teplými slunečními paprsky propadli všichni nedělnímu lenošení

vlevo:

Johanka přijíždí do Eichenbergu

dole:

**... vyhlídka na Lindau ...
(Radka, Toni, Lojza PP, Honza,
Dorka, Petr PP)**

... a zase jsme se fotili na vyhlídce s Bodamským jezerem i bez něj, rozložili jsme se po blízkém trávníku, posvačili jsme ovoce, tyčinky a tatranky a oddali jsme se nedělní siestě ...

... Vrstevnice, Honza, Dorka a Bodamské jezero ...

BBCC

*nahore:
... vyhládka na
Bodamské
jezero ...*

*vpravo:
... po svačince
jsme se na
sluníčku oddali
nedělní
siestě ...*

Copyright ©BBCC, 1998

*vlevo:
... Wein + Käse + Vašek
Keller ...*

BBCC

... Radek a Petr Š. kdesi kolem Lochau ...

11,43 - nic netrvá věčně a tak jsme i my museli nakonec opustit voňavý trávník a teploučké objetí slunečních paprsků a sjeli jsme poslední kus zkopce do Lochau (na nádherném sjezdu dosáhli nejrychlejší z nás = Honza + Petr Š. rychlosti téměř 65 km/hod. - a až si Honza seřídí tachometr, pak bude přesně vědět, jakou kdy jede rychlostí). Odtud **jsme ještě udělali krátkou zajížd'ku na „cíp“ v Bodamském jezeře**, abychom náš současný „domov“ viděli ještě z jiného úhlu.

... poslední pohled na Bodamské jezero ...

vlevo:
**Radka, Toni, Bodamské
jezero a Bregenz**

dole:
BBCC a Bodamské jezero

12,23 - 12,52 - poměrně dlouho jsme seděli na teplých kamenech u hladiny jezera, vystavovali se slunečním paprskům, poslouchali jsme něžné šplouchání vln, fotili jsme se a oddávali jsme se volné konverzaci, ale nemilý fakt, že musíme balit, nás přece jenom přesvědčil k návratu do Bregenzu

13,20 - 13,33 - v blízkosti Toniho bydliště jsme na břehu Bodamského jezera dojedli Karlovy slavné utopence (den ze dne uleženější a uleženější) a zkonstatovali jsme, že pro 20 lidí na 5 dní je této pochutiny z 3,5 kg buřtů přesně akorát. A definitivní tečku za dnešním výletem učinil Petr PP, kterému se ještě podařilo způsobit na cyklistické stezce kolizi s lehkým zraněním rakouského kolaře, který na něj jadrným vorarlberským dialektem spustil „*Frdam, kašt net úfpasa úf andr luet ...*“ - jak sami vidíte, nepadlo jediné sprosté slovo - v našich krajích by to bylo zřejmě naopak. (No a pokud máte přece jenom potíže s překladem - šlo o větu „*Verdammt, kannst Du nicht aupessen andere Leute ...*“ zkratka „*Proklatě, nemůžeš dávat pozor na ostatní lidi ...*“)

... a balili jsme a uklízeli jsme a nakládali jsme do aut - prostě samé nepopulární činnosti směřující k odjezdu ...

16,00 - všichni jsme se naposledy sešli v Seecampingu a rozloučili jsme se s Tonim, Radkou, Radkem a Petrem Š. Díky, bylo to super !!! a když to půjde, zase s radostí přijedeme (ještě jsme toho spoustu neviděli).

16,10 - 16,50 - posledním koupáním jsme se rozloučili s Bodamským jezerem

17,05 - opustili nás Pospíšilové, kteří pokračovali v dovolené a odjeli směrem na Švýcarsko a Itálii

17,10 - i my ostatní jsme opustili Seecamping. Pouze Jirka + Johanka + Klárka + Mírek zůstali s tím, že odjedou až v pondělí v noci. Takže nakonec jsme směrem na Prahu odjeli v této sestavě:

- **Honza + Vrstevnice** + Talbot
- **Dorka + Vašek** + červená Felicie
- **4x Kalivodi** + modrý Opel

17,40 - možná to bude mnohým připadat divné, ale v průběhu uplynulých 30-ti minut jsme ujeli pouhé 4 km !!! Neuvěřitelná dopravní zácpa v Bregenzu, srovnatelná s Letenskou plání ve špičce, nám dovolovala opravdu pouze hlemýždí tempo.

17,40 - 17,55 - na okraji Bregenzu jsme dle potřeby natankovali a pak už jsme opravdu vyrazili k domovu. Další události naší cesty byly, díky klidnému průběhu, poměrně fádni a kdo se chce dozvědět podrobnosti, ten ať si opět prostuduje přílohu č. 1.

A zatímco se nad Bodamským jezerem sklánělo slunce k západu a oblohu i hladinu zbarvovalo do různých odstínů červené a žluté, ujížděli Pospíšilové Švýcarskem a my Německem a kolem nás byla jen šed' dálnice. A zatímco my jsme pod zataženou temnou oblohou ve 22,00 sjížděli za Ambergem na regensburskou dálnici, seděli Krejčici s Mirkem a Klárkou a Toni s Radkou, Radkem a Petrem Š. na vyhřátých kamenech kolem jezera a sledovali velkolepý ohňostroj s hudbou (uspořádaný na závěr kulturních dnů, které v době našeho pobytu v Bregenzu probíhaly), nad hlavou jim zářilo nebe plné hvězd a jezero křížovalo množství lodí a plachetnic s rozsvícenými červenými a zelenými pozičními světly. Zkrátka, i když jsme tam všichni nebyli, bylo to to správné zakončení 1. expedice **BBCC** do Bregenzu.

Rekapitulace:

Celkem se zúčastnilo: 20 lidí
Celkem aut: 3 (směr Praha) + 1 (směr Itálie) + 3 (v Bregenzu)
Počasi: po deštivých dnech nádherna, úžasná viditelnost, sluníčko, t = 17 - 20° C

LANOVKOU

Celkem jsme ujeli: 0,63 km
Hrubý čas: 28 minut
Čistý čas: 8 minut
Průměrná rychlost: cca 3,9 km/hod.
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 1.030 metrů nad mořem (stanice lanovky na Pfänderu)
Převýšení celkem: 630 výškových metrů
Trasa: Bregenz - Pfänder
Cesta: klidná - náhodnou se nikdo nepokoušel podletět dráty lanovky

NA KOLE

Celkem jsme ujeli: 24,99 km
Hrubý čas: 3:05
Čistý čas: 1:21:59
Průměrná rychlost: 19,2 km/hod. !!!
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 1.035 metrů nad mořem (Pfänder)
Přetížení celkem: 815 výškových metrů
Trasa: Pfänder - Eichenberg - Lochau - Hörbranz - „cíp“ - Lochau - Bregenz
Cesta: velmi snadná - až na jednu výjimku neustále z kopce nebo po rovině, prostě pohoda

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 597 km
Hrubý čas: 8:18
Čistý čas: 6:54

BBCC

Průměrná rychlost:	86,5 km/hod.
Trasa:	Bregenz - pumpa BP - Lindau - Memmingen - Ulm - dálniční kříž Crailsheim - přestávka u blíže neidentifikované pumpy - Nürnberg - regensburská dálnice - Wernberg - pumpa SHELL - Praha
Cesta:	silnice a dálnice - někde lepší, jinde horší (nejhorší úsek, samozřejmě, byl Wernberg - Rozvadov, kde jsme jeli neustále za nějakým kamiónem)

Tak takhle to vypadalo na naší první zahraniční akci, která se, stejně jako ostatních 12. akcí, skvěle vydařila, a při které jsme tentokrát zažili nejen cyklistiku, ale vyzkoušeli jsme si, že zvládneme i chodit pěšky (i když jsme se později shodli na tom, že přece jenom zůstaneme u cyklistiky - po té nás nohy tolik nebolí) a jezdit na tobogánu. No a protože tato akce byla rovněž bohatá na překonávání všemožných rekordů, ještě se podívejme do závěrečné rekapitulace.

Celková a závěrečná rekapitulace 13. akce - Bregenz:

Celkem dní:	5 dní
Celkem noclehů:	4 noci
Ubytování:	Seecamping - ve stanech i bez stanu, u Toniho v bytě - na posteli i bez postele
Cena:	na osobu a noc v Seecampingu - 60,00 ATS/auto + 60,00 ATS/stan + 60,00 ATS/osoba + 17,00 ATS/poplatek městu + 30,00 ATS/děti 6 - 15 let
Celkem se zúčastnilo:	20 lidí
Z toho mužů:	8
Z toho žen:	5
Z toho dětí do 15-ti let:	7
Z toho mladistvých:	0
Celkem psů:	0
Celkem aut:	7
Celkem hud. nástrojů:	0
Celkem nemocných:	0
Celkem výletů:	5
Celkem pádů:	2 (Vašek/Gábina + Toni)
Celkem defektů:	5 (2x brzdové lanko + 1 lehká osma Vaškovým kole + 1 zadřený řetěz + 1 píchlá duše)
Celkem rozsviček:	0
Počasí:	zažili jsme sluníčko i déšť
Minimální teplota:	3° C
Maximální teplota:	28° C (ve finské sauně 90° C)
Jídlo:	každý se stravoval dle svého, ale Karlovy utopenci byly skvělé

REKORDY:	- absolvovali jsme první zahraniční akci
	- byli jsme nejdále od Prahy (čtvrtek 20. 8. - cca 692 km = Silvrettasee)
	- vyjeli jsme nejvýš autem (2.035 metrů nad mořem = Silvrettasee)
	- vyšli jsme nejvýš pěšky (2.934 metrů n/mořem = Hohes Rad)
	- ujeli jsme nejvíce kilometrů za jeden den (pátek 21. 8. - 86,91 km)
	- dosáhli jsme nejvyšší průměrné rychlosti za jeden den (neděle 23. 8. - 19,2 km/hod.)
	- učinili jsme téměř nulové převýšení za výlet (středa 19. 8.)
	- projeli jsme 3 státy při jednom výletu (pátek 21. 8. - A + D + CH)
	- zaznamenali jsme nejvíce defektů při jednom výletu (pátek 21. 8. - 4x)
	- Vašek vyrobil první osmu na předním kole (pátek 21. 8.)
	- absolvovali jsme nejrychlejší převýšení (lanovkou na Pfänder - 630 metrů za 8 minut)
	- vznikl první videozáznam z akce BBCC

- této akci byla **poprvé věnována jedna celá kronika**

BBCC

- z této akce vznikla *nejdelší History* (doufám jen, že ne nejnudnější)

AUTEM

Celkem jsme ujeli: 1.484 km
Hrubý čas: 22:18
Čistý čas: 17:43
Průměrná rychlost: cca 82,9 km/hod
Trasa: dle potřeby - každý den jiná
Cesta: dle trasy
Převýšení celkem: nesledováno
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 2.035 metrů n/mořem (Silvrettasee)

NA KOLE

Celkem jsme ujeli: 140,74 km
Hrubý čas: 16:23
Čistý čas: 8:48:21
Průměrná rychlost: cca 16,08 km/hod
Trasa: dle plánu - pokaždé jiná
Cesta: dle trasy
Převýšení celkem: 1.030 výškových metrů
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 1.035 metrů n/mořem (Pfänder)

PĚŠKY

Celkem jsme ušli: 4,5 - 5 hodin + cca 1 hodinu navíc dobyvatelé vrcholu
Hrubý čas: 7:40 hodin
Čistý čas: 5,5 - 6 hodin
Průměrná rychlost: nesledováno
Minimální bod: 2.035 metrů nad mořem (Silvrettasee)
Maximální bod: 2.665 metrů nad mořem (sedlo Radsattel) a 2.934 metrů nad mořem (Hohes Rad)

Převýšení celkem: 860 výškových metrů (sedloví) a 1.129 výškových metrů (vrcholová členová **BBCC**)

Trasa: Silvrettasee - pásma travin - pásma mechů - pásma kamení - sedlo Radsattel - Hohes Rad - Wiesbadener Hütte - Silvrettasee

Cesta: pro nás vysokohorské nováčky poměrně náročný výstup a ačkoli zde nebyly žádné žebříky, s kolem bych tuto trasu neabsolvovala (ovšem cesta na Wiesbadener Hütte a zpět by se celkem pohodově dala sjet)

LANOVKOU

Celkem jsme ujeli: 0,63 km
Hrubý čas: 28 minut
Čistý čas: 8 minut
Průměrná rychlost: 3,9 km/hod.
Minimální bod: 400 metrů nad mořem (Bregenz)
Maximální bod: 1.030 metrů nad mořem (stanice lanovky na Pfänderu)
Převýšení celkem: 630 výškových metrů
Trasa: Bregenz - Pfänder
Cesta: klidná - náhodnou se nikdo nepokoušel dráty podletět

Doufám, že se vám podařilo zdárně dočíst až k tomuto konci a rovněž doufám, že jste se při čtení této výjimečně dlouhé History nenudili. A se všemi, kteří v Bregenzu byli i s těmi, kteří se naši

BBCC

expedice neúčastnili se těším na shledání při další akci - překvapivě v pořadí již **14. akci** s názvem **Tubož**, kdy opět navštívíme překrásnou lokalitu Kokořínsko.

Takže AHOJ !!! a všem školou povinným členům **BBCC** přeji šťastné zahájení školního roku

Vrstevnice

Spadl mi kámen ze srdce, že všechno dobře dopadlo včetně počasí. Jsem nadšen, že členové **BBCC** jsou taková prima parta a těším se na další akce

Toni

Dovětek:

Krejčíci + Mirek + Klárka dorazili po maratónském okruhu Švýcarskem a Itálií do Prahy ve středu 26. 8. 98 cca v 6,00 hodin ráno;

Toni + Radka + Radek + Petr Š. přijeli do Prahy v pátek 28. 8. 98 cca ve 20,15 hodin;

a Pospíšilové, po pobytu v Itálii a po jednodenním mezipřistáním v Bregenzu, dosáhli Prahy v sobotu 29. 8. 98 v blíže neurčené hodině.

... tak takhle jsme cestovali ...

NACH Bregenz

Místo	čas	celkem hrubý čas	celkem čistý čas	km	celkem
Praha	6,10	0	0	0	0
pumpa AGIP	7,50	1:40	1:40	150	150
<i>přestávka = tankování, snídane</i>	7,50 - 9,00	2:50	-	-	-
Rozvadov	9,06	2:56	1:46	2	152
Wernberg - sjezd na regensburskou dálnici	9,50	3:40	2:30	43	195
sjezd z dálnice na Amberg	10,02	3:52	2:42	18	213
sjezd na nürnbergskou dálnici	10,15	4:05	2:55	14	227
Amberg	10,20	4:10	3:00	7	234
Nürnberg	10,50	4:40	3:30	56	290
dálniční kříž Crailsheim	11,33	5:23	4:13	77	367
<i>přestávka = svačina, čůrání</i>	11,40 - 12,18	6:08	4:20	13	380
Ulm	13,05	6:55	5:07	89	469
<i>přestávka = tankování</i>	13,25 - 13,35	7:20	5:27	33	502
Memmingen	13,45	7:30	5:37	15	517
Lindau	14,20	8:05	6:12	63	580
Bregenz	14,40	8:25	6:22	5	585

AUS Bregenz

Místo	čas	celkem hrubý čas	celkem čistý čas	km	celkem
Seecamping	17,10	0	0	0	0
pumpa BP - Bregenz	17,40	0:30	0:30	4	4
<i>přestávka = tankování, čůrání</i>	17,40 - 17,55	0:45	-	-	-
Lindau	18,10	1:00	0:45	5	9
Memmingen	18,43	1:33	1:18	63	72
Ulm	19,10	2:00	1:45	54	126
dálniční kříž Crailsheim	20,00	2:50	2:35	96	222
<i>přestávka = tankování, svačina, čůrání</i>	20,05 - 20,40	3:30	2:40	-	-
Nürnberg	21,15	4:05	3:15	77	299
Amberg	21,50	4:40	3:50	58	357
sjezd na regensburskou dálnici	22,07	4:57	4:07	21	378
Wernberg	22,23	5:13	4:23	24	402
Rozvadov	22,55	5:45	4:55	34	436
pumpa SHELL	23,01	5:51	5:01	7	443
<i>přestávka = tankování, večeře, čůrání</i>	23,01 - 23,35	6:25	-	-	-
Praha	1,28	8:18	6:54	154	597

... nyní nejprve něco málo o Bregenzu ...

BREGENZ město na Bodamském jezeře

Bregenz je malebné hlavní město rakouského spolkového státu Vorarlbersko, které patří k nejkrásnějším místům na Bodamském jezeře. Díky své historii delší než 2.000 let nabízí svým návštěvníkům velké množství pozoruhodných uměleckých děl a navíc také dobře zachovalý středověký ráz města. Svojí polohou u pohoří Bregenzer Wald na začátku Rýnského údolí nabízí Bregenz množství rozmanitých výletů.

Něco málo z historie ...

Již v období keltské kultury (které století, to si musíte zjistit sami) stálo v oblasti dnešního Horního města keltské oppidium, které se jmenovalo Brigantioi.

Na jeho místě pak Římané, po dobytí Alp, postavili sídlo nazvané Castra Brigantium, kde bylo fórum, bazilika, lázně a chrám. Později k tomu přibyl první opevněný přístav na jezeře a civilní město.

Ve 3. století ale tuto velkolepou osadu zničili Alemáni a Římané se stáhli pouze na návrší - tedy do oblasti dnešního Horního města, kde postavili nový kostel.

Kolem roku 450 vláda Římanů definitivně skončila a městu začali vládnout Alemáni, kteří postupně obsadili hlavní i vedlejší údolí Rýna.

Z období kolem roku 800 pocházejí první zmínky o existenci hradu Brigancia, kde se kolem roku 1000 usídlili Udalrichingové a ty pak v 11. století vystřídala hrabata z Tübingenu.

V pozdějších dobách se o nadvládu svářeli vládci Švábska, Vorarlberska a Appenzellu a roku 1451 se polovinu Bregenzu podařilo zakoupit vévodu Zikmundovi. Druhou polovinu pak roku 1523 zakoupili Habsburkové.

Město a země si však i při tomto obchodu zachovaly mnohá demokratická privilegia. Vorarlbersko bylo v celé habsburské říši jedinou zemí, jejíž parlament tvořili sedláci a měšťané - nikoli šlechta. Teprve za Marie Terezie a Josefa II. připadly Bregenz a Vorarlbersko do bezprostřední mocenské vlády Vídně a Innsbrucku.

Roku 1860 se v Bregenzu ustavil první vorarlberský zemský sněm a ke konci 19. století také nastává opravdový rozkvět tohoto města. Velkým dílem k tomu přispělo v roce 1872 připojení na německou a švýcarskou železniční trať a v roce 1884 vystavění arlberského tunelu, který zajistil přímé spojení s Vídní. Ve stejném roce byla rovněž zahájena paroplavba po Bodamském jezeře a v roce 1902 byla vybudována bregenzská lesní úzkokolejná dráha.

V roce 1918 se Bregenz stal oficiálně hlavním městem Vorarlberska.

V roce 1927 pak byla do provozu poprvé uvedena lanovka na Pfänder, což je, i v dnešních dnech, velmi poutavá turistická atrakce. Turisty velmi vyhledávanou atrakcí je i jezerní festival, který se v městečku na Bodamském jezeře pořádá každoročně již od roku 1946 a díky němuž bylo vybudováno největší plovoucí jeviště na světě s hledištěm pro téměř 6.000 diváků.

A nyní něco o některých pamětihodnostech ...

Centrum dnešního Bregenzu je **Leutbühel**, kde se na rozhraní Dolního (Unterstadt) a Horního (Oberstadt) města sbíhá 6 ulic a kde kdysi dávno bylo západní molo římského přístavu.

Horní město dal kolem roku 1200 na zbytcích římského opevnění plánovitě vystavět šlechtic Hugo von Tübingen, který se později (podle svého hradu na Feldkirchem) nazýval Hugo von Montfort. Zbytky hradeb středověkého Bregenzu - jako třeba Unterer Tor - se dochovaly dodnes.

Nejdůležitější stavbou v Horním městě je **věž sv. Martina**, která kdysi sloužila bregenzským hrabatům k vybírání desátků a tím prakticky jako jakýsi středověký finanční

úřad. Ve 14. století byla dvě patra staré stodoly přestavěna na dvojitou kapli.

Kolem roku 1360 vyzdobil kapli neznámý švábský malíř cyklem fresek, které v následujících 100 letech další mistři několikrát doplnili. Do roku 1601 pak Benedetto Prato z Rovereda věž zvýšil ještě o další poschodí s arkádami a zakončil ji cibulovou bání s lucernou. V současné době je zde umístěno Vojenské historické muzeum (Militärhistorisches).

Další dominantou města je bývalý zámeček **Deuringschlösschen** na náměstí Ehregutaplatz, který tvoří svými třemi křídly nádvoří a který je schody v prostředním a jižním traktu propojen s věží sv. Martina.

Další pozoruhodnou stavbou je **Stará radnice** s třípatrovým hrázděným štítem, kterou roku 1662 postavil mistr Michael Kuen.

Naproti Staré radnici najdeme **tovaryšský špitál**, který pochází z 15. století a jehož fasáda je ozdobena freskami jež znázorňují sv. Kryštofa, sv. Petra a erby hrabat z Bregenzu, Montfortu a Toggenburgu.

Za zmínku stojí i **městský farní kostel sv. Havla**, který v 5. století založili misionáři Gallus a Kolumban (ti v letech 610 - 612 usilovali o rozšíření křesťanství do těchto končin) a do dnešní podoby byl přestavěn v roce 1737 - z původních přestaveb byla ponechána pouze západní věž, vystavěná v roce 1480 a barokní sedlová střecha, která pochází z roku 1673. Vnitřní jednoduchý interiér je bohatě vyzdoben rokokovými štukaturami a nástrojnými malbami a rovněž zde najdeme i oltář z hnědočerveného umělého mramoru, na nějž přispěla 1.500 guldeny sama Marie Terezie.

V údolí pod farním kostelem stojí **klášter dominikánek Thalbach** jehož kostel vystavěl v roce 1610 Domenico Prato. Největším pokladem tohoto kostela je sedící madona v nadživotní velikosti, která pochází ze 13. století a byla zřejmě zhotovena v Konstanz.

Dalším kostelem v Bregenzu je **Kostel kapucínů**, který byl dokončen v roce 1636 a k němuž příchod tvoří malebné zastřešené schodiště.

Celé **Dolní město** s neoklasicistickými reprezentačními vládními budovami, budovou okresního hejtmánství (z roku 1904), hlavní poštu (z roku 1895) a Vorarlberským zemským muzeem (Vorarlberger Landesmuseum) stojí, stejně jako nádraží, na navezeném podkladu - ve středověku totiž jezero sahalo až k základům jezerní kaple sv. Jiří (Seekapelle St. Georg).

Centrem Dolního města je **Nová radnice** (Neues Rathaus) postavená roku 1696 Hansem Georgem Kuenem. Původně měla fungovat jako špejchar, ale roku 1810 byla přestavěna na radnici a roku 1898 dostala neorenesanční fasádu zdobenou mozaikovými portréty císaře Augusta, hraběte Ulricha z Montfortu, vévody Zikmunda Rakouského, císařovny Marie Terezie a císaře Františka Josefa I.

S radnicí sousedí na jižní straně **Jezerní kaple sv. Jiří**, na jejímž místě stál původně památník padlým v appenzelské válce z roku 1445. Dnešní kostel byl dobudován roku 1698 a jeho vnějším charakteristickým rysem je osmiboká věž s cibulovou kopulí.

Nejimpozantnější stavbou Dolního města je ovšem **kostel Srdce Ježíšova** (Herz-Jesu-Kirche) se dvěma špičatými věžemi, který stojí na úpatí Pfänderu. Tato největší novogotická stavba Vorarlberska byla dokončena roku 1908 a vystavěl ji stuttgartský architekt Joseph Cades.

Mezi typické neoklasicistické reprezentační budovy Dolního města patří **Zemský sněm** (Landhaus) s třípatrovou fasádou, balkónem a japonskými polosloupky, který roku 1921 postavil Willy Braun. Přední štít je vyzdoben mozaikou, která představuje „hold Vorarlberska Matce boží“.

Západně od jezerní promenády (Seepromenade) vzniklo ve staré přístavní zátocce obrovské **jeviště na jezeře** sloužící pro festival „Bregenzské slavnostní hry“. Jeviště je vybudováno na kůlech 25 metrů od břehu, je široké 60 metrů a hluboké 40 metrů a je vybaveno všemi vymoženostmi moderní divadelní techniky.

Na loukách západně od jeviště je schované **cisterácké opatství Mehrerau** (Zisterzienserabtei Mehrerau), které roku 1097 založil hrabě Ulrich X. Bregenzský. Klášterní kostel byl původně vystavěn v roce 1743, ale roku 1808 byl stržen a prodán na stavební materiál, z něhož je postavena i část lindauského přístavního mola. V roce 1854 se pak zřícenin ujali švýcarští cisterciáci a na základech středověkého kostela postavili v roce 1859 neorománský chrám Páně, který byl roku 1964 přestavěn do konečné podoby. Při této renovaci byly odhaleny a zpřístupněny zbytky románské baziliky z období kolem roku 1200.

Další neopomenutelnou dominantou Bregenzu jsou zbytky **hradu Hohenbregenz** na kopci Gebhardsberg, který roku 1647 zbořili Švédové. Přesto je i dnes od zříceniny a zbytků mohutných hradeb překrásný výhled na údolí Rýna a Bodamské jezero.

Turistické tipy ...

Mezi nejkrásnější výlety v Bregenzu patří jízda lanovkou na Pfänder a plavba lodí po Bodamském jezeře. Na kopci Gebhardsberg je přírodní naučná stezka a koncem srpna se zde pořádají slavnosti sv. Gebharda.

Milovníci přírody mohou navštívit ve Fußbachu deltu Rýna, kde se mezi rákosím a bažinami na ploše cca 2000 ha mohou setkat s velmi vzácnou flórou a faunou.

... co je vlastně Vorarlbersko ...

VORARLBERSKO

Vorarlbersko, VORARLBERG je jednou z nejmenších rakouských spolkových zemí ovšem díky své poloze a pracovitosti svých **alemánských obyvatel (cca 330.000)** je též jednou z nejbohatších.

Vorarlbersko má **rozlohu cca 2.600 km²**, což je, pro porovnání, část středních Čech ohraničená Kladnem, Prahou, Kolínem, Tábořem a Příbramí. Proto se též ujal, jako další pojmenování Vorarlberska, název „**Ländle**“ = „zemička“.

Je téměř neuvěřitelné, že na této malé ploše jsou zastoupeny veškeré středoevropské krajinné formy. Najdete zde obří **Bodamské jezero** (400 metrů nad mořem), které budí dojem moře, velkou rovinu – **Rýnské údolí, pahorkatinu** (kolem 1.000 metrů nad mořem) kam patří např. hora **Pfänder** nad Bregenzem, území **přední bregenzský les (Vorderer Bregenzerwald)**, což jsou hory o výšce kolem 2.000 metrů nad mořem a **zadní bregenzský les (Hinterer Bregenzerwald) Walgau**, kde jsou hory vysoké kolem 2.500 metrů nad mořem (např. Arlberg, Montafon, Rätikon) a konečně samozřejmě velehory s výškou kolem 3.000 metrů nad mořem s ledovci a věčným sněhem - t.j. **pohoří Silvretta**.

Svojí centrální polohou a blízkostí k velkým hospodářským střediskům např. **Curych/CH = 100 km, Stuttgart/D a Mnichov/D = 190 km, Miláno/I = 320 km** je tato země velmi oblíbená jak u investorů, tak i samozřejmě u turistů a vstupem Rakouska do Evropské Unie se zrušily kontroly na hranicích, čímž se stalo Vorarlbersko ještě atraktivnější.

Vorarlbersko má **nejhustší síť lanovek a vleků** z celého Rakouska. Jsou zde světoznámá luxusní **lyžařská střediska** jako Lech a Zürs v pohoří Arlberg, kam se sjíždí prominence z celého světa (např. princezna Diana zde pravidelně trávila svojí zimní dovolenou).

Protože zde zcela chybí těžký průmysl, má ovzduší velmi dobrou kvalitu.

Infrastruktura je zde prakticky dobudována, 99,5% všech domů je připojeno na kanalizační systém, téměř všechny školy jsou zmodernizovány, vybaveny moderními sportovními zařízeními, jsou zde postaveny nové nemocnice, až na několik výjimek jsou i silnice a dálnice ve výborném stavu. Je zde postaveno mnoho silničních i železničních tunelů - nejnámějšími jsou **Arlberský silniční tunel**, který spojuje Vorarlbersko s Tyroly a je cca **14 km dlouhý**, což ho řadí na 2. místo na světě a **Arlberský železniční tunel**, který byl postaven už v minulém století a je prakticky stejně dlouhý jako dálniční.

V posledních **20-ti letech !!!** se začaly velkými náklady budovat **cyklistické stezky**, které vedou většinou mimo silnice. Cyklistika se zde proměnila v masovou činnost, protože kolo se používá jak ve volném čase, tak i na jízdu za zaměstnáním. Jedině **Mountain-Biking** je zde zatím omezen, protože se nesmí jezdit po soukromých polních cestách, kde majitelé těchto ručí za případné úrazy. (Toto platí ovšem v celém Rakousku). Ve Vorarlbersku se ovšem o této záležitosti vášnivě diskutuje takže je možné, že tento nesmyslný zákon bude v brzké době změněn. Ale kdo se chce přesto vyřádit v extrémních terénech, může si zajet do vedlejšího Švýcarska, kde se dá jezdit všude.

Vorarlberčani jsou **alemánského původu** (to je etnická skupina, ke které ještě patří němečtí Švýcaři a Švábové z Bádenska Würtensberska) a mají vlastní dialekt, který se radikálně liší od spisovné němčiny.

Je zde velmi rozšířený pojem **osobní vlastnictví**, takže většina obyvatel má vlastní domek anebo alespoň byt. Náklady na jejich pořízení jsou ovšem velmi vysoké, a tak to

BBCC

bývá investice a splácení dluhů na celý život. Vorarlberčani milují květiny, a tak u spousty domků můžete vidět krásné zahrádky a okna, která hrají všemi květinovými barvami.

V době velkého **hospodářského rozmachu** v 80-tých a 90-tých letech bylo ve Vorarlbergu na práci najmuta množství zahraničních pracovníků, především z Turecka a Jugoslávie - nyní tvoří téměř 20% obyvatelstva a především Turci se nedokázali integrovat do zdejší společnosti, což způsobuje určitou rezervovanost místních obyvatel vůči **cizincům**. A z těchto důvodů rovněž v současné době existuje striktní zákaz udělování pobytu cizincům, kteří nepocházejí ze zemí Evropské Unie.

... a nelze samozřejmě zapomenout ani na samotné Bodensee ...

BODAMSKÉ JEZERO

Bodamské jezero (německy Bodensee, anglicky Lake Constance) patří k největším evropským jezerům. Je 68 km dlouhé, až 14 km široké, až 252 m hluboké a má plochu cca 538 km². Pro 3,5 miliónů lidí v okolí je jezero životně důležitou zásobárnou pitné vody. Svou teplou vodou odedávna vyhřívá alemánské Předalpy a osadníky přitahovalo již v prehistorických dobách. Stopy z doby kamenné a bronzové se našly pod osadami z kolových domů a v pobřežním nánosu. Po těchto osadnících přišli k břehům jezera Keltové, Suebové a Římané. Z potomků Alemanů se pak vyvinuli Švábové (což jsou dnešní obyvatelé německé spolkové země Badensko-Wütembersko a části Bavorska), němečtí Švýcaři a obyvatelé Vorarlberska. Ti všichni se dnes o jezero dělí - vodní plocha patří Švýcarsku, Rakousku a Německu. Největší část - 140 km pobřeží mají Švábové, Švýcarům patří zhruba 100 km a Bavoři s Rakušany se musí spokojit s necelými 20 km pobřeží. Původně sahalo jezero až do údolí Rýna a na druhé straně až k jezeru Walensee. Dokonce i dnešní Curyšské jezero patřilo k tomuto obrovskému vnitrozemskému „moři“. Až teprve v době ledové ho ledovce rozdělily morény a současně vymodelovaly mírné hřebeny na severní straně jezera.

Dnes se jezero dělí na Horní jezero (Obersee), Überlingerské jezero (Überlinger See), které začíná u Meersburgu a Dolní jezero (Untersee) odděleného na jihozápadě.

Rozhodujícím regulativem jezera je odedávna Rýn, který do jezera jižně od rakouského Bregenzu přivádí čisté horské vody, jezerem protéká a v Kostnici (Konstanzi) pokračuje dál úzkým Dolním jezerem a teprve na západě u obce Stein am Rhein se opět stává samotnou řekou. Přestože Rýn přivádí každý rok do jezera obrovské množství vody (až 12 miliard kubíků), trvalo by celých 5 let, než by se mu podařilo prázdné jezero naplnit.

Na západě Bodamského jezera leží ostrůvky Reichenau a Mainau. Zatímco Reichenau je dnes známý jako ostrov zeleniny a již v karolínském období zde existovala dokonalá klášterní kultura a sloužil jako centrum křesťanství, ostrov Mainau (který patří švédskému hraběti Bernadotte) se díky bujně vegetaci stal ostrovem květin, kde vedle obvyklé flóry najdeme i palmy či exotické stromy. Na jaře zde kvete milióny tulipánů, v létě tisíce různých odrůd růží a na podzim velké množství dálií (tedy jiřin).

Díky mírnému podnebí se na dlouhých úsecích jezerních břehů pěstuje ovoce a na kamenitých březích kolem Hanau, Meersburgu a Birnau se velmi dobře daří vinné révě - především odrůdám Müller-Thurgau nebo Ruland.

Díky velké hloubce a tím pádem mírnému podnebí, jezero zamrzá jen cca 4x za sto let. Naposledy bylo kompletně potaženo silnou vrstvou ledu v roce 1962 - tehdy se pak obyvatelé okolních států hemžili na obrovské ledové ploše, pořádala se procesí např. z Friedrichshafenu/D do Romarnshornu/CH a ti nejdůležitější dokonce přejížděli jezero autem.

Nejkrásnější rozhled po jezeře je z hory Pfänder (1.064 metrů nad mořem) nad rakouským Bregenzem, odkud je při perfektní viditelnosti vidět přes celé jezero až na pohoří Černý les (Schwarzwald). Na východní straně jsou vidět německé, vorarlberské a tyrolské Alpy a na jihu celé Rýnské údolí a Švýcarské Alpy s nejvyšší horou Piz Tödi o výšce cca 3.650 metrů nad mořem.

Při nepříznivém západním počasí a vysokém stavu vody, se jezero rozbouří jako skutečné moře a vodní tříšť u břehů dosahuje výšky 4 - 5 metrů. Nejnebezpečnější jsou ale tzv. Föhnové bouře, které hlavně v zimě a na jaře bez varování během několika minut

dokážou cestou přes jižní Alpy vyvolat uragány o rychlosti 120 až 140 km/h, což je velmi nebezpečné pro loďky a plachetnice na jezeře. Mnohé z nich již díky této bouři ztroskotaly.

BBCC

Kvalita vody je prvotřídní - Bodamské jezero patří k nejčistším jezerům v Evropě. Např. město Stuttgart odebírá z jezera z hloubky asi 80m pitnou vodu a vůbec ji chemicky neupravuje, pouze mechanicky čistí. Tato prvotřídní kvalita byla dosažena obrovskými investicemi všech okolních států (několik desítek miliard DEM) do čistících stanic, které byly instalovány i v té nejposlednější obci v horách.

A protože se v okruhu cca 100 - 200 km nenachází žádná větší průmyslová výroba je i ovzduší velice kvalitní.

Toto je v krátkosti vše, co mně bezprostředně napadlo o mém rakouském domově. Další případné dotazy Vám rád osobně zodpovím.

Toni Štěpánek

BBCC

BBCC v Bregenzu

horní řada

Radek, Petr Š., Vrstevnice, Gábina, Honza, Radka, Kája, Petr PP, Jirka Kr.

střední řada

Vašek, Mirek, Irena, Lojza PP, Karel, Dorka, Klárka, Johanka

dolní řada

Irena, Tomáš

a v roli fotografa (alespoň z 95%), digitalizátora a průvodce

Toni

